

heller ikke mit Formaal; det var mit Formaal at give et for de ærede Ordførere maaske unødvendigt, men vel ellers ikke unødvendigt Grundlag for de mange Diskussioner om Enkeltighederne, der muligvis kan blive Tale om i Udvalget. At holde et populært Foredrag om Forholdet mellem Landstingets og Folketingets Vedtagelse overlader jeg uden nogen Art af Misundelse det ærede Medlem.

Hauch: I Anledning af den højtærede Justitsministers sidste Bemærkning skal jeg sige, at jeg forstaaer ham i og for sig godt, naar han ikke i Øjeblikket kan finde nogen at være misundelig paa i Forbindelse med Behandlingen af dette Lovforslag. I øvrigt maa jeg sige, at det er en underlig Form, hele denne Forhandling har faaet. Den højtærede Justitsminister har vist det høje Folketing et forbavsende Hensyn under Behandlingen af denne Sag. Jeg troede ellers, det formede sig saaledes, at Ministrene først og fremmest søgte at faa at vide, om der var Mulighed for at faa Lovforslagene gennemført; det maa dog pro primo interessere dem. Dette har den højtærede Justitsminister ikke gjort, han har indladt sig paa de Forhandlinger, som har ført til det nu foreliggende Lovforslag, der ogsaa efter den Forhandling, der har fundet Sted her i Dag, maa formodes ikke at kunne blive til Lov i den Skikkelse, det har. Det vilde have været nemmere, naturligere og rimeligere, synes jeg, om der kunde have været skabt et Flertal i det andet høje Ting — og det mener jeg med Sikkerhed, der kunde — for en Form, der i det væsentlige var den, Lovforslaget havde, da det forlod Landstinget. Nu siger den højtærede Justitsminister imidlertid, at vi skal gaa stille med Dørene i denne Sag, og det kan jeg i og for sig tiltræde. Lad os se, om vi ikke kan finde en Form, hvorunder Lovforslaget kan gennemføres, inden Rigsdagen hjemsendes — efter det, der er foregaaet her i Dag, har jeg det bedste Haab i saa Henseende.

Hvad Justitsministerens Bemærkninger om Tilsynsværgeren angaar, har jeg egentlig ondt af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone), som glædede sig saa meget til den Stund, da Justitsministeren skulde komme herop og gøre fuldt Rede for Forholdet, saa der ikke kunde være nogen Tvivl tilbage; thi jeg maa sige — det Indtryk fik jeg ved at høre Justitsministeren, som jo ellers ikke savner Evne

til at gøre en Situation nogenlunde klar —, at her er noget, som er for indviklet til, at det kan blive staaende i Lovforslaget; man vil neppe kunne finde Grænserne for det, der kan siges at være vedkommendes Andel af Fællesboet. Af den Forklaring, den højtærede Justitsminister nys gav, maatte man faa det Indtryk, at med den Ordlyd, som her findes, vil Forholdene i Praksis forme sig ganske paa samme Maade, som hvis der i Lovforslaget stod, at Hustruen kunde beskikke Manden en Tilsynsværge, fordi Manden efter Hustruens Død ikke skulde have mere Raadighed over Boet, end han havde, medens hun levede. Og dersom det er Tilfældet, ender man i den Betragtning, at man maa gøre Skridtet fuldt ud og sige: Vel, saa kan Hustruen beskikke Manden en Værge til Bestyrelse af Fællesboet. Drejer det sig f. Eks. om en Landejendom, er vi imidlertid straks inde i Vanskeligheder, og det kan dog vel ikke være Lovgivningsmagtens Opgave, naar man har Øje for det, at gøre Forholdene mere vanskelige og indviklede end paa krævet. Saa enten maa man have det sidste Stykke ud igen og bringe Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det forlod det høje Landsting, eller ogsaa maa man stille Ægtefællerne lige i Spørgsmaalet om Beskikkelse af Tilsynsværge. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, hvad Enden paa denne Sag kan blive. Men jeg har i alt Fald ikke med mine Udtalelser ønsket at give Udtryk for — jeg er ogsaa sikker paa ikke at have gjort det —, at jeg ikke kunde gaa ind i Forhandlinger om, hvorvidt man bør stille Mand og Hustru lige med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilsynsværge.

Da jeg har forstaaet, at man vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at tilføje, at vi fra vor Side vil medvirke til Fremme af Lovforslaget og være med til at lægge Forholdene saaledes til Rette, at det eventuelt kan blive til Lov i denne Rigsdagssamling.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds begyndte med at udtale sin klare Forstaaelse af, at jeg ikke kunde finde nogen at være misundelig paa ved Behandlingen af denne Sag. Det Problem har jeg overhovedet ikke undersøgt; det, jeg udtalte mig om, var alene dette, at jeg ikke vilde være misundelig paa det ærede Medlem, hvis han vilde holde et populært Foredrag vedrørende Forholdet mellem Landstingets og Folketingets For-